

«Πούλησα την βέρα μου, έφαγα την περιουσία των γονιών μου, έκλεψα τον γιο μου...»

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

«Για την δόση σου παθαίνεις όπως τον πελλό. Μπορεί να κλέψεις τον ίδιο σου τον γιο...», μου λέει ο κ. Αντρέας... Με απορία τον ρωτάω. «Το έκανες αυτό;», και σκύβει το κεφάλι λέγοντας μου «ναι το έκανα...».

Ο κ. Αντρέας είχε τα πάντα, μέχρι που γνώρισε εκείνη... Εκείνη με τα πολλά ονόματα. Κάνναβη, κοκαΐνη, ηρωίνη και άλλα τόσα... Εκείνη που μετά του κατέστρεψε τα πάντα. Εκείνη που τον οδήγησε σε απόσταση αναπνοής από τον θάνατο!

Ήταν ένας νέος άνθρωπος που είχε τα πάντα. Οικογένεια, τέσσερα παιδιά, δουλειά και χρήματα, όμως ένιωθε ότι κάτι του έλειπε. Τουλάχιστον έτσι πίστευε! Ήταν καλός τεχνίτης, οικοδόμος στο επάγγελμα και τη δεκαετία του ενενήντα είχε αρκετά χρήματα για κομπόδεμα από περιουσία των γονιών του.

Τότε ήταν που έπεσε στο βούρκο των ναρκωτικών. Άρχισε χρήση ελαφρών και στη συνέχεια πιο σκληρών ναρκωτικών. Τα χρόνια περνούσαν και ο κ. Αντρέας οδηγούσε τον εαυτό του όλο και πιο κοντά στον θάνατο.

Τριάντα ολόκληρα χρόνια χρήστης ναρκωτικών. Τα τελευταία 22 χρόνια έκανε χρήση ηρωίνης. Ήταν η ουσία που τον διέλυσε και τον κατέστρεψε.

«Εν έχει ναρκωτικά που δεν τα ήπια. Κοκαΐνη, έκσταση, LSD, τα πάντα. Με το που

Ξεκίνησα την ηρωίνη έβαλα στην άκρη τα άλλα, διότι η ηρωίνη έγινε η μεγάλη μου αγάπη. Ήταν κάτι που δεν μπορούσε να λείπει από την καθημερινότητά μου. Δύο και τρεις φορές».

Και ήταν μόλις 28 ετών όταν «συστήθηκε» στην ηρωίνη. Ένας νέος, με οικογένεια και παιδιά, που η προτεραιότητά του ήταν η δόση του. Που για να την εξασφαλίσει έφθασε στα άκρα. Δεν τον σταματούσε τίποτα και κανείς. Και ας έπιασε πάτο...

«Η περιουσία των γονιών μου έγινε χόρτο, έγινε σκόνη και τελικά έγινε ενδοφλέβιες, χιλιάδες ενδοφλέβιες. Όσα χρήματα έπαιρνα πήγαιναν το 90% στη χρήση. Και κυρίως στην ηρωίνη. Την ηρωίνη δεν μπορούσα να την στερηθώ γιατί δεν μπορούσα να κινηθώ καν από το κρεβάτι. Ξυπνούσα και έβλεπα αλουμινόχαρτα. Μετά πήγα στην ενδοφλέβια. Ένιωθα άχρηστος, ένιωθα απογοητευμένος από τη ζωή μου».

Ο κ. Αντρέας τη δεκαετία του '90 ξόδεψε 66 χιλιάδες λίρες στα ναρκωτικά. Έφαγε ολόκληρη περιουσία των γονιών του αγοράζοντας τον θάνατο του. Σκέφτηκε ακόμα και να θέσει τέρμα στη ζωή του, όμως δεν είχε το θάρρος.

«Χρωστώ χίλια συγγνώμη του πατέρα μου. Πήγαινα και του έκλεβα από την τσέπη δύο τρία εικοσάλιρα κάθε μέρα, ενώ ήταν δουλειά και τα έτρωγα. Πουλούσα τα κοσμήματα της γυναίκας μου, πούλησα τον αρραβώνα μου. Πούλησα πάρα πολλά πράγματα. Για τη δόση σου παθαίνεις όπως τον πελλό. Μπορεί να κλέψεις και τον ίδιο σου το γιο, για να πας να πιεις τη δόση σου. Εγώ προσωπικά έζησα ένα μεγάλο Γολγοθά, ένα μεγάλο βάσανο. Ήμουν με στα βάσανα όλη μέρα. Ταλαιπώρησα πάρα πολύ την οικογένεια μου, τα παιδιά μου...»

Και μετά από 30 χρόνια, ο κ. Αντρέας τα κατάφερε. Η θέληση του δεν τον άφησε να φύγει. Βρήκε διέξοδο, βρήκε το φως που έψαχνε στην Αγία Σκέπη. Δεν θα ήταν για αυτόν ένας εύκολος δρόμος, αλλά τουλάχιστον ήθελε να παίξει το τελευταίο το χαρτί, ποντάροντας ότι θα κέρδιζε την μεγάλη μάχη και θα ξέφευγε από αυτό τον κυκεώνα.

«Εδώ μπορώ να κάνω κάτι για μένα. Βρήκαν τον εαυτό μου πριν την χρήση. Πριν έρθω εδώ δεν ήξερα τι σημαίνει συναίσθημα. Δεν ήξερα τι σημαίνει αγάπη, αισιοδοξία... Πριν έρθω εδώ δεν ένιωθα. Δεν χαμογελούσα, δεν έκλαιγα. Πράγματα που εδώ τα κάνω καθημερινά. Χαμογελάω, κλαίω κάθε μέρα... Έξω δεν είχα ένα άτομο να του πω δεν είμαι καλά. Το μόνο που έκανα είναι να χειριζόμουν τους πάντες και τα πάντα για να βρω την δόση μου...»

CyprusNews.eu